

การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

Basic Fire Fighting Training Assessment in the Area under Ladkrabang Fire Station

2

Article History

Received: January 13, 2020

Revised: March 11, 2020

Accepted: April 20, 2020

ชาลี ฉายาวรรณ¹

Chalee Chayawan

เฉลิมพล ไวทยางกูร²

Chalermpol Waitayangkoon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน ศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ประชากรอาสาสมัครส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 26-35 ปี การศึกษาอนุปริญญา ไม่มีประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ($\bar{x}=3.53$, $SD = .412$)

เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบังเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ด้านความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.89$, $SD = .482$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{x} = 3.62$, $SD = .562$) ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{x} = 3.34$, $SD = .616$) ด้านความเป็นไปได้ ($\bar{x} = 3.32$, $SD = .616$)

ปัญหาอุปสรรค ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์โครงการให้ทั่วถึงประชาชนในชุมชนบางกลุ่มมาอบรมน้อยไม่ตื่นตัว ไม่ค่อยให้ความสำคัญ บางชุมชนจัดสถานที่ในการฝึกอบรม

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

E-mail :chalee_auto2010@hotmail.com โทร 081-8262260

² รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ไม่เหมาะสม เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อน สถานที่ที่ใช้ฝึกภาคปฏิบัติ และทฤษฎี บางชุมชนดับ
เคบอากาศร้อนในบางชุมชนอุปกรณ์ในการดับเพลิงไม่มี และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมให้ทั่วถึงชุมชนเพื่อให้
คนในชุมชนได้รับรู้ถึงคุณประโยชน์ของการเข้าฝึกอบรมและเรียนรู้เบื้องต้นถึงการป้องกันและระงับ
อัคคีภัย และการใช้อุปกรณ์การดับเพลิง การเก็บรักษาอย่างถูกต้องและปลอดภัย

คำสำคัญ: การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น, สถานีดับเพลิงลาดกระบัง

Abstract

The purpose of this research is to assess knowledge and understanding of trainees who joined the basic fire fighting training course, and to study the problem and difficulty of the basic fire fighting training course. The sample consisted of 400 trainees using basic statistics to analyze the data which are frequency, percentage, mean, and standard deviation. The result of the research showed as following;

1. Most of the volunteers are males who are between 26-35 years old with diplomas and no experiences in community volunteer.

2. From analyzing, The opinions towards understanding of trainees who joined the basic fire fighting training course in Ladkrabang Fire Station in 4 different points is at the high level ($\bar{x} = 3.53$, $SD = .412$).

When considering them separately, the researcher found that Appropriateness is at the highest mean ($\bar{x} = 3.89$, $SD = .482$), Accuration is at ($\bar{x} = 3.62$, $SD = .562$), Advantage is at ($\bar{x} = 3.34$, $SD = .616$), and Possibility is at ($\bar{x} = 3.32$, $SD = .616$).

3. The problems and obstacles of this research are public relation, training location and equipment, and related cooperation.

4. The recommendation of this research are as followings; 4.1 For the public relation, the project should spread the news more thoroughly and emphasize the importance of it. 4.2 In the part of training location, they should hold the program in a better place and more suitable with the current weather. Also, the program holder should prepare the related equipment for the trainers and trainees. 4.3 For the related cooperation, the program holder should manage to ask for the

help for related department. 4.4 Lastly, the trainees should be emphasized to the advantages of joining the program, the basic of fire protection, and how to use and keep the related equipment.

Keywords: Basic Fire Fighting Training, Ladkrabang Fire Station

บทนำ

ชุมชนพื้นที่เขตลาดกระบังอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ชานเมืองติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการนั้น ประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วม และสนับสนุนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร แต่ยังคงขาดความรู้และประสบการณ์ในการเผชิญเหตุฉุกเฉิน จึงไม่มีความสามารถที่จะทำการระงับอัคคีภัยในเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับประชาชนภายนอกที่เข้ามาอาศัยในชุมชนยังไม่ให้ความร่วมมือและเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานกรุงเทพมหานครเท่าที่ควร รวมทั้งไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานของอุปกรณ์การป้องกันอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ อาทิ หัวจ่ายน้ำดับเพลิง (ประปาหัวแดง) ถังเคมีดับเพลิง วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีสภาพเก่า มีอายุการใช้งานนานและมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับการใช้งาน รวมทั้งไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อเพิ่มเติม ตลอดจนไม่มีการจัดทำแผนชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยอย่างชัดเจน เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในกรณีฉุกเฉินร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างบูรณาการเป็นประโยชน์ และส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร โดยส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนเกิดความตระหนัก (Public Awareness) และมีส่วนร่วม (People Participation) ในการแก้ไขปัญหาอัคคีภัยที่อาจเกิดขึ้นอย่างบูรณาการโดยสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมโครงการอบรมฯ ไปดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างเป็นระบบ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรของชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งหน่วยชุมชน “เผ่าระวังและเตือนภัย” ในชุมชน ตลอดจนมีการฝึกซ้อมแผนการดับเพลิงร่วมกับหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจสำคัญของกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารกรุงเทพมหานครด้านความปลอดภัย และแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร

สถานีดับเพลิงลาดกระบังในฐานะส่วนราชการที่รับผิดชอบดำเนินการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ดูแลความปลอดภัย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มีพื้นที่รับผิดชอบ จำนวน 63 ชุมชน มีประชากรประมาณ 175,662 คน มีปัญหาสำคัญในการเข้าระงับเหตุอัคคีภัยที่เกิดขึ้นในชุมชนคือ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเดินทางเข้าถึงที่เกิดเหตุได้ทันต่อเหตุการณ์เร่งด่วน ซึ่งมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ปัญหาการจราจรคับคั่งในช่วงเวลาเร่งด่วน ปัญหาตรอก ซอก ซอยคับแคบ รถบรรทุกน้ำดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงสถานที่เกิดเหตุได้ ปัญหาประชาชนในชุมชนขาดความ

รู้ ความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย ขาดการเตรียมความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการระงับอัคคีภัย ประชาชนไม่มีความรู้ด้านการใช้อุปกรณ์ดับเพลิงอย่างถูกวิธีทำให้เพลิงไหม้ลุกลาม ยากต่อการควบคุม ชุมชนไม่มีแผนการอพยพหรือซักซ้อมหนีไฟ รวมทั้งขาดการฝึกอบรม การป้องกันและระงับอัคคีภัย การเฝ้าระวังอัคคีภัย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนโดยส่วนรวม การฝึกอบรมเรื่องการดับเพลิงขั้นต้นให้กับประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบจึงเป็นวิธีหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นให้เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่อไป

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ทำวิจัยสนใจทำวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง” ให้กับชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง จำนวน 10 ชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน
2. ศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ฝึกอบรม สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร
2. นำผลการวิจัยการประเมินด้านการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นไปรายงานต่อผู้กำหนดนโยบาย และผู้บริหารของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร เพื่อสนับสนุนแผนงานการฝึกอบรม ให้มีความต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์กับหน่วยงานและชุมชน
3. การส่งเสริม และเกื้อกูลการพัฒนาทรัพยากรของอาสาสมัครชุมชน และทำให้เกิดความร่วมมือในด้านการป้องกันและบรรเทาอัคคีภัยในชุมชน และการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมร่วมระหว่างรัฐและชุมชน

แนวคิด และทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องการประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ (Project Evaluation) เป็นคำที่มาจาก การประเมินผล (Evaluation) กับคำว่า โครงการ (Project) หมายความว่า เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์บาง

ประการ โดยที่ผู้จัดทำโครงการมุ่งหวังเมื่อทำกิจกรรมนั้นตามหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้แล้วจะบรรลุวัตถุประสงค์บางประการ หรือหลายประการที่ตั้งไว้ หากมีกฎเกณฑ์หรือขั้นตอนหรือกระบวนการที่ดำเนินการแตกต่างกันก็อาจได้ผลลัพธ์ที่ไม่เหมือนกัน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์. 2541)

ประเภทของการประเมิน

1. การประเมินโดยการใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม

คิสเลอร์ (Kistler, 2011) กล่าวว่า มุมมองการประเมินเน้นการสร้างเครือข่ายทางสังคม ดังนั้น เทคโนโลยีและการสร้างเครือข่ายทางสังคมระหว่างนักประเมิน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้เชี่ยวชาญ จะเป็นพลังขับเคลื่อนการประเมิน โดยเทคโนโลยีสื่อทางสังคมที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เช่น Twitter Facebook Youtube ทั้งนี้ ผู้ประเมินอาจใช้ช่องทางนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การให้ข้อเสนอแนะ และพูดคุยกัน ผ่านออนไลน์หรือทาง Blog ซึ่งสื่อทางสังคมจะเปรียบเสมือนเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงโดยผลงานวิจัย ของซิกเคอร์ (Zickuhr, 2010 อ้างถึงใน Kistler, 2011) พบว่า บุคคลในวัยหนุ่มสาวจะมีการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์มากกว่าประเภทอื่น และมีประเด็นที่น่าสนใจคือ บุคคลในช่วงวัยผู้ใหญ่ 54% ไม่ใช้สื่อเทคโนโลยี Kistler สรุปว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนการประเมินนั้นควรมีการวางแผนและเตรียมการ ประเมินที่มีใช้แค่เพียงการเตรียมตัวในโครงสร้างหรือนโยบายเท่านั้น แต่ต้องมีการวางแผนโมเดลตรรกะ การประเมินหรือ Logic Model ที่มีการศึกษาถึง ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์และ ผลกระทบด้วย

2. การใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม

ลาบิน (Labin, 2011) กล่าวว่า การประเมินต้องมีการประยุกต์ใช้วิธีการต่างๆที่หลากหลายและ ดำเนินการมีส่วนร่วม มีการสะท้อนมุมมองจากบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการโปรแกรม กระบวนการ ดำเนินงานต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ เช่นเดียวกับ ยาแนล และสมิทธี (Yarnall and Smith, 2011) ที่เน้นการประเมินที่มีการเจรจากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องถึงผลลัพธ์ทางการประเมิน ความสนใจและการใช้ผลประเมินเพื่อเป็นสารสนเทศในการพัฒนาการดำเนินงาน โดยลาบิน (Labin, 2011) เสนอแนะว่าอาจใช้เทคโนโลยี เว็บไซต์หรือข้อมูลออนไลน์เข้ามาช่วยในกระบวนการดำเนินงาน นอกจากนี้ควรมีการสังเคราะห์สารสนเทศการประเมิน การระบุช่องว่างของสิ่งที่ควรจะเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่ รวมถึงสารสนเทศในการพัฒนาโปรแกรมใน อนาคตได้อย่างไร เขาเสนอแนะว่าโปรแกรมการประเมินไม่ควรมีระยะเวลาที่ยาวนานเกินไป ควรมีการแบ่งช่วงโปรแกรมสำหรับการประเมินอย่างน้อยครั้งหนึ่งของโครงการเพื่อมองภาพของระบบการประเมินและประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไรนอกเหนือจาก การศึกษาผลประเมินเพียงอย่างเดียว

3. ประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการประเมิน

โทมัส (Thomas, 2011) กล่าวถึงวิสัยทัศน์ในการประเมินด้านการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม นอกจากผู้ประเมินควรมีความรู้และทักษะทางการประเมินแล้ว ผู้ประเมินควรมีความสามารถในการ

ทำงานในวัฒนธรรมที่ต่างกัน ดังนั้น ภาพในอนาคตของการประเมินต้องมีความเชื่อมโยงระหว่าง ทฤษฎีและการปฏิบัติในบริบทของวัฒนธรรมให้ได้

รูก (Rugh, 2011) ได้นำเสนอแนวคิดการขยายโลกของการประเมินด้วย การสร้างเครือข่าย ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ยาแนล และสมิทธี (Yarnall and Smith, 2011) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีการปฏิบัติทางการประเมินในอนาคตว่าโปรแกรมการประเมินต้องถูกออกแบบให้เข้ากับ บริบท และบุคลากรในโปรแกรมต้องมีความสามารถทางภาษาที่หลายภาษาและคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สรุป การประเมินผลเป็นการเพิ่มโอกาสการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เน้นวิธีการ ยึดหยุ่นตามสถานการณ์โดยจะต้องมีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประเมิน องค์ประกอบที่จะต้องทำการประเมินนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน ประเภทของการประเมินโดยการใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม ใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมและ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในการประเมิน ขั้นตอนการประเมินผล มี 4 ระดับ ประกอบไปด้วย การประเมินผลระดับปฏิกิริยา การประเมินผลระดับการเรียนรู้ การประเมินผลระดับพฤติกรรมและการประเมินผลผลลัพธ์ ซึ่งการประเมินผลมีประโยชน์สำคัญสามารถวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการอบรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรม

1. ตัวแบบการประเมิน Kirkpatrick

โดนัล แอล เคริกพาทริก (Donald L. Kirkpatrick [ออนไลน์], 2560) แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา ได้เสนอกรอบความคิดและตัวแบบการประเมินผลการฝึกอบรมซึ่งเป็นที่นิยมใช้สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม โดยใช้การวัดผลออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับปฏิกิริยา ตอบสนองที่เน้นการวัดความพึงพอใจ ระดับการเรียนรู้ที่เน้นการรับรู้และความรู้ ระดับพฤติกรรมที่เน้นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือแนวพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และระดับผลลัพธ์ที่เน้นผลการเปลี่ยนแปลงด้านสำคัญขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การประเมินระดับปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction Evaluation) คือ การประเมินนี้ มีวัตถุประสงค์ให้รู้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้สึกอย่างไรต่อการฝึกอบรม พอใจหรือไม่ต่อสิ่งที่ได้ รับการฝึกอบรม เช่น หลักสูตร เนื้อหาสาระ วิทยากร เอกสาร สถานที่ โสตทัศนอุปกรณ์ ระยะเวลา ฯลฯ และมีความพอใจมากน้อยเพียงใด

1.2 การประเมินระดับการเรียนรู้ (Learning Evaluation) คือ การประเมินผลนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ เกิดความเข้าใจ และทักษะอะไรบ้าง และมีเจตคติอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะความรู้ ทักษะ เจตคติ ล้วนเป็นองค์ ประกอบพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้ารับการอบรม ในโอกาสต่อไป

1.3 การประเมินระดับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรม (Behavior Evaluation) คือ การประเมินผลนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่

1.4 การประเมินระดับผลลัพธ์ที่เกิดต่อองค์กร (Results Evaluation) การประเมินผลนี้มีวัตถุประสงค์ให้รู้ว่าการฝึกอบรมได้ก่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานอย่างไรบ้าง เป็นการประเมินผลที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นกับหน่วยงาน เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นการประเมินผลที่ยากที่สุด เพราะในความเป็นจริงนั้นมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากมายนอกเหนือจากการฝึกอบรม (ธเนศ ขำเกิด, [ออนไลน์], 2560)

2. ตัวแบบการประเมิน Stufflebeam

แดเนียล แอล สตัฟเฟิลเบม (Danial L. Stufflebeam, [ออนไลน์], 2560) เสนอแนวคิดและโมเดลการประเมินแบบซีบีพี หรือ CIPP Model ถือเป็นอีกโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน เพราะเป็นแนวคิดและวิธีการทางการวัดและประเมินผล ได้อย่างน่าสนใจและทันสมัย แบ่งประเด็นการประเมินผลออกเป็น 4 ประเภท คือ

2.1 การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายหน่วยงานหรือไม่ เป็นต้น

2.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยป้อน (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา เป็นต้น

2.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างการทำดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ เป้าหมายที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินผล

การประเมินผลมีประโยชน์สำคัญ ดังนี้

สุธินี ฤกษ์ขำ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลที่ได้รับความนิยมสูงสุดเป็นการประเมินผลระดับปฏิบัติการซึ่งดำเนินงานได้ง่ายและระดับการประเมินที่มีการใช้น้อยที่สุด คือ การประเมินระดับผลลัพธ์ เพราะดำเนินการยากถึงแม้จะมีประโยชน์ต่อองค์กรมากก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ อารณีย์ ภูวิทยาพันธ์ (2556) ที่กล่าวว่า การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมไม่ใช่กระบวนการประเมินความสำเร็จของโครงการทั้งหมดและการวัดความรู้นั้นก็เพียงการวัดความสำเร็จขั้นพื้นฐาน

เท่านั้น การวัดผลสำเร็จที่แท้จริงต้องวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือความสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม และจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่พบมากเป็นงานวิจัยที่ทำการ ประเมินเพียง 2 ระดับเท่านั้น คือ ประเมินระดับปฏิบัติการและการประเมินระดับการเรียนรู้ยังไม่ค่อยมีการประเมินระดับพฤติกรรม และการประเมินผลลัพธ์ (อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา และ คำนธ โขธนะโชติ, 2557; นิวัฒน์ ตุ่นบุตรเสลา, 2556)

อาภรณ์ ภูวิทยาพันธุ์ (2556) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการประเมินและติดตามผลนั้นจะต้อง มุ่งเน้น การวัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมากกว่าการวัดเพียงแค่จำนวนคนที่เข้าอบรมหรือแค่ความพึงพอใจเท่านั้น

สรุป การประเมินผลเป็นการเพิ่มโอกาสการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เน้นวิธีการ ยึดหยุ่นตามสถานการณ์โดยจะต้องมีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประเมิน องค์ประกอบที่จะต้องทำการประเมินนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน ประเภทของการประเมินโดยการใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายทางสังคม ใช้วิธีการที่หลากหลายและมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมและประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการประเมิน ขั้นตอนการประเมินผล มี 4 ระดับ ประกอบไปด้วย การประเมินผลระดับปฏิบัติการ การประเมินผลระดับการเรียนรู้ การประเมินผลระดับพฤติกรรมและการประเมินผลลัพธ์ ซึ่งการประเมินผลมีประโยชน์สำคัญสามารถวัดถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือความสามารถที่เพิ่มขึ้น วัดเป้าหมายหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการอบรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรรณพ สนธิไชย และคณะ (2552) วิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร การรักษาพยาบาลด้านการแพทย์แผนไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์” โดยสนใจศึกษาติดตามประเมินผลผู้เข้ารับการอบรมในเรื่องความรู้ด้านการแพทย์แผนไทย สามารถรักษาพยาบาลตามเกณฑ์ของหลักสูตรการรักษาทางการแพทย์แผนไทยเป็น เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องซึ่งผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปปฏิบัติได้จริงครบถ้วน

จำสิบตรี ธงชัย ดิยั้ง (2560) ได้ทำการศึกษา “เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. บุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี อายุราชการ 1-3 ปี และไม่เคยอบรมผ่านการอบรมขั้นต้น 2. ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร โดยรวม พบว่า มีความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นระดับมาก เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้น เป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ด้านการป้องกัน ด้านการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ ด้านอัคคีภัย และ ด้านอุปกรณ์ ตามลำดับ

วรรณภา ศรีพุทธสมบุรณ์ (2554) งานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตร การพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554” เพื่อประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ในด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ กระบวนการของโครงการ และผลผลิตของโครงการ และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานโครงการ พบว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ของสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง โดยการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการฝึกอบรม และผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมตามรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP MODEL) เพื่อประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้โครงการฝึกอบรมดังกล่าวสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

พัชริดา เอี่ยมสุนทรชัย (2559) “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้บริหาร” เพื่อศึกษาและประเมินผลกระบวนการฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับผู้บริหารของบริษัทผู้ผลิตน้ำตาลดื่มแห่งหนึ่ง ผ่านการประเมินจาก 8 ปัจจัยที่ทำให้การฝึกอบรมประสบความสำเร็จ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (QUALITATIVE RESEARCH) มีการเก็บข้อมูลจากเอกสารเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และสนับสนุนข้อมูล พบว่าการประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวไม่มีความสอดคล้อง อันเนื่องมาจากการสื่อสารระหว่างผู้บริหารด้านงานฝึกอบรม และเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลหลักสูตร การบริหารจัดการกระบวนการฝึกอบรม และการที่ไม่สามารถชี้แจงเป้าหมายหลักสูตรให้กับผู้เข้าอบรมเพื่อให้เกิดความคาดหวังที่สอดคล้องกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะกลุ่มประชากรที่ใช้ในงานวิจัย เป็นประชากรอาสาสมัคร ที่สมัครใจเข้ารับการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน ชุมชนละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาลงรหัสข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปตารางประกอบ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยบุคคล ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ด้านอาสาสมัครชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 การประเมินผลการฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย
ขั้นต้นในชุมชน ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูล
โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลในการส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอบรมดับ
เพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง โดยเป็นคำถามปลายเปิด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในการส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ โดยเป็นคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หมายถึง ตาราง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเพื่อให้การสรุปข้อมูลมีความหมายมากขึ้นจึงขอสรุปข้อมูลด้วยร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เท่านั้น

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลของประชากรอาสาสมัครในชุมชน 10 ชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของ
สถานีดับเพลิงลาดกระบัง ดังนี้

1. จำแนกตามเพศพบว่า ส่วนใหญ่เป็นชายมากที่สุด จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0
รองลงมา เป็นหญิงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามลำดับ

2. จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็น
ร้อยละ 43.3 รองลงมา 36-50 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ถัดมา อายุ 18ปี -25 ปี
จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

3. จำแนกตาม ระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มาก
ที่สุดจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา ปริญญาตรี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ
37.4 และมีธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ตามลำดับ

4. จำแนกตาม ประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน ส่วนใหญ่พบว่า ไม่มีประสบการณ์มากที่สุด
จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา 1-2 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ถัดมา
3-4 ปี จำนวน 38 คน คิดร้อยละ 9.4 และ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิง ขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

แบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง	ลำดับ ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
1. ด้านอรรถประโยชน์	3	3.34	.616	ปานกลาง
2. ด้านความเป็นไปได้	4	3.29	.604	ปานกลาง
3. ด้านความเหมาะสม	1	3.89	.482	มาก
4. ด้านความถูกต้อง	2	3.62	.562	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.53	.412	มาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .412 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .482
2. ด้านความถูกต้องอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .562
3. ด้านอรรถประโยชน์อยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .616
4. ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .604

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบประเมินผลการฝึกอบรมระดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ด้านอรรถประโยชน์ ควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยภายในชุมชนและจัดให้มีการฝึกอบรมดับเพลิงและอพยพหนีไฟเป็นประจำทุกปี เพื่อสร้างความชำนาญให้แก่ประชาชนการทบทวนปรับปรุงการฝึกอบรม ด้านความเป็นไปได้ ควรมีอุปกรณ์ดับเพลิงให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง และมอบหมายให้บุคลากรมีการทดสอบตรวจตราวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ และวัสดุอุปกรณ์ต้องเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัยได้อย่างทันท่วงที ด้านความเหมาะสม โดยเน้นความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้น และระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านความถูกต้อง ควรจัดให้มีการฝึกอบรม

ทบทวนให้บ่อยขึ้นเพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีระดับความรู้ความเข้าใจการป้องกันและระงับอัคคีภัย
ที่ดีขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันเหตุเพลิงไหม้ และลดความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ประชากรอาสาสมัครส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 26-35 ปี การศึกษาอนุปริญญา ไม่มี
ประสบการณ์ด้านอาสาชุมชน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับ
เพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ของสถานีดับ
เพลิงลาดกระบัง ทั้ง 4 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจมาก ($\bar{X} = 3.53$, $SD = .412$)
เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจแบบประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบ
ของสถานีดับเพลิงลาดกระบังเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ด้านความเหมาะสม
($\bar{X} = 3.89$, $SD = .482$) ด้านความถูกต้อง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = .562$) ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{X} = 3.34$,
 $SD = .616$) ด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 3.32$, $SD = .616$) ($\bar{X} = 3.34$, $SD = .604$)

อภิปรายผล

การวิเคราะห์เกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่รับผิดชอบ
ของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ด้านความเหมาะสม ด้านความ
ถูกต้อง ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ .412 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำสิบตรี ธงชัย ศิยง (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความ
เข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว กรุงเทพมหานคร มีความ
รู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ว่าที่ ร.ต.ณัฐวุฒิ
จำอยู่ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานป้องกันและ
ระงับอัคคีภัยของโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรีส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพใน
งานป้องกันและระงับเหตุอัคคีภัยได้ปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ
เนาวรัตน์ พัฒโนทัย (2555) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทาง
ระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ
รู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล สรุปได้ว่าประชาชนที่ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความรู้
อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา ศรีพุทธสมบุญ (2554) งานวิจัยเรื่อง “การ
ประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2554” พบว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพประมงจังหวัด ของสำนักพัฒนาและ
ถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง กรมประมง โดยการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่
ดำเนินโครงการฝึกอบรม และผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมตามรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP MODEL) เพื่อ

ประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และ ด้านผลผลิต มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน จึงทำให้โครงการฝึกอบรมดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนพื้นที่ รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง

จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชน พื้นที่รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงลาดกระบัง เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น จึงขอเสนอแนะให้มีการวิจัยใน ครั้งต่อไปเพิ่มเติมดังนี้

1. ควรมีการศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้น ในชุมชนที่อื่น ๆ เพื่อ ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นในชุมชนอื่น หาข้อเปรียบเทียบของผลการ ศึกษาแต่ละชุมชนที่เพื่อให้เห็นปัจจัยความสำเร็จ ตลอดจนขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนในการสร้าง นโยบายและการปฏิบัติ และนำมาปรับปรุงในชุมชน
2. อาจเพิ่มตัวแปรในการศึกษาด้านอื่นๆ

.....

เอกสารอ้างอิง

ณัฐวุฒิชัย จำอยู่ .(2560). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานป้องกันและระงับ อัคคีภัยของโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี”. วารสารวิชาการ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560

ธงชัย ดียิ่ง .(2560) .ความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าอบรมดับเพลิงขั้นต้นของบุคลากรโรงเรียน สุเหร่าลาดบัวขาวกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

เนาวรัตน์ พัฒโนทัย. (2555). ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบ คอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

พัชริดา เอี่ยมสุนทรชัย (2559). การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้บริหาร. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณภา ศรีพุทธสมบุญ. 2554. “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพ ประมงจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554” เอกสารวิชาการ. ฉบับที่ 4/2554.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). การประเมินผลโครงการ: หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- สุธินี ฤกษ์ขำ. (2557). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ สนธิไชย และคณะ .(2552). “ประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาพยาบาลด้านการแพทย์แผนไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์” การศึกษาวิจัย. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี ฉบับที่ 1 หน้า ก.
- อาภรณ์ ภูวิทยาพันธุ์. (2556). การวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมบนพื้นฐาน COMPETENCY (Competency – Based Training Needs Analysis). กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา และ คำณ โชนะโชติ. (2557). “การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์”. วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย. ปีที่ 1 ฉบับ ที่ 1 หน้า 49-59.
- Kirkpatrick, D. L. (1975). Techniques For Evaluating, Training Program. Evaluating Training Program. San Francisco: American Society for Training and Development.
- _____. (1998). Evaluating Training Programs: The Four Levels. (2nded.). San Francisco: Berrett-koehler.
- Kistler, S. J. (2011). “Technology, Social Networking, and the Evaluation Community”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 567-572.
- Labin, S.N. (2011). “Shaping the Future: An Integrative Methodological Agenda”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 572-576.
- Rugh, J. (2011). “The Expanding World Scene in Evaluation”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp.586-592.
- Thomas, V. G. (1982). “Cultural Issues in Evaluation: From Margin toward Center”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp.578-585.
- Yarnell, L. and Smith, N.L. (2011). “The Evaluation Theory-practice Interface in 2036”. American Journal of Evaluation, 32(4): pp. 593-599.